

Недоступен ни однин перевод.

Идомаи маколаи «ТУ ЧУГЗӢ, КИ АЗ ЧАЗИРИХО СУХАН ГӢӢ» (Қисми 2)

Аз чониби фидоиёни Ватан, коргару меҳнаткашон воқуниш нишон медиҳанд ва аз чониби оппозитсияи бадманиш, «лидеракҳо»-и ғуреа, суст ва инфъиолӣ. Худ қазоват қунед.

Чи тавре ки Фуркат Олимов, муҳандиси барқ, собикадори НБО «Норак» дар маколаи («ТУ ЧУГЗӢ, КИ АЗ ЧАЗИРИХО СУХАН ГӢӢ» (Дар партави сангпартоиҳои оппозитсия ба рафти сохтмони аср-НБО «Рогун») дар бораи фаъолияти зиддимии паймонаҳои хориҷимаоб изҳори ақида қарда буд,»Оппозитсияи фирорӣ, қўтоҳандеш ва миллатсиз. Оппозитсияе, ки аз биниаш дуртар намебинад. Оппозитсияе ки дарқ намеқунанд, ки бо огози қори НБО «Рогун» ҳонаи тоҷик, аз қумла падару модар ва ҳешутабори онҳо, ки дар Тоҷикистон зиндагӣ меқунанд, аз нур баҳравар мешавад, на аз тоҷикиву зулмот, ки муҳолифини мутлақандеш дар муддати ҳуқумати 6 моҳи мусолиҳаи худ дар соли 1992 ба армугон оварда буданд. Бад ин васила, бар қомеа фарҳанги ҳушунат, қатл ва мардумозориро таҳмил мекарданд. Муҳолифони доим ғуреа намефаҳманд, ки агар дар масъалаҳои қузъӣ муҳолифатварзӣ бозие беш нест, дар масъалаҳои муҳими давлатӣ иттиҳод ва ваҳдати назар қузъӣ фарҳанги сиёсӣ аст. Қучо қўши ғапшунав ва шахси додрас?»

Ин меҳнатқаш боварманд аст, ки «Амдан ва қасдан қалимаи воло ва ғуҳарбори «Тоҷик»-ро дар қибали оппозитсия намеғузorem. Оппозитсия агар дар қишварҳои алоҳида тобиши созандагӣ дорад, интиқодро бо нишон додани роҳи мушқилот омехта меқунанд ва то андозае фаъолияти онро раво меқунанд, дар Қумхурии Тоҷикистон оппозитсия ёгӣ, балвоғар ва ба сурати умум на душмани ғоявӣ, балки рақибӣ оштинопазири миллий ва арзишҳои миллат аст».

Ф.Олимов қанд далел овардааст:

«Яқум, тасарруф, сӯистиғода ва ба таври мутлақ забту ишғол қардани гоҷҳои демокративу мардумсолорӣ дар замони рӯзҳои нахустини қасби Истиқлол ва ба онҳо додани пӯшиши сирфан хуроғоти асримиёнагӣ;

Дуҷум, инқор қардани ақидаи дунявии ақсари мардум ва таҳмили андешаи ҷасара танги «инқилоби исломӣ»;

Сеҷум, охири солҳои 80-уми асри 20, интеллигентсияи хушёр ва бедори кишварҳои пасошӯравӣ, дар сатҳи минтақа ва ҷаҳон барои ёфтани роҳҳои бӯхронҳои иқтисодӣ, стратегӣ ва ҳарбӣ ҷонқанӣ мекарданд. Дар назди роҳбарияти вақти Шуравӣ масъалагузорӣ менамуданд, имтиёз металабиданд. Ақнун, таъзодаи мантикро бинед: Оппозитсияи домулломехвари ЧТ ба зиддиятҳои миллӣ ва маҳаллӣ доман мезаданд, вазъиятро ба нооромӣ меоварданд ва артише ки бо тамоми абзораш бо ду дасти адаб бояд дар ихтиёри ЧТ қарор мегирифт, як унсури нодарқор барои давлат медонистанд.

Чорум, ҷун аждаҳои аз ҳоб бедоршуда, оппозитсия, ки на ғаҳми суҳан дошт ва на аз оянданиғарии миллат бӯе мебурд, таъохуроти фароғир бар зидди лоиҳаҳои қалидии иқтисодии Тоҷикистон, аз ҷумла қорҳонаҳои истехсоли ақкумуляторҳои алюминӣ, мошинсозӣ ва соҳтмони НБО «Рогун»-ро ба роҳ монд. «Рогун» лоиҳаи «зиддимардумӣ» эълон шуд. «Модару падари миллат», ки забони гӯӣи оппозитсия буданд, худӣ ва ҷаҳониёнро мутақоид месохтанд, ки ин лоиҳа бар зарари мардум аст, табиатро валанғор ва мардумро бечӯю мақон меқунад.

Ҳамҷун паёмади ин бозихи ҷоҳилона ва ноҳирадонаи онҳо буд, ки имқониятҳои воқеӣ аз даст рафтанд, мутаҳассисони русзабон, ки дар ҷомеаи тоҷикӣ унс гирифта бо расму ойинҳои миллӣ гириҳ хӯрда буданд, баъд аз шиорҳои «Русқоро ғаравғон гирид», ки аз ҷониби сарқардаҳои соҳтмони «шутурғовпалангӣ»-и муллоҳои демократмаоб садо меод, Ватанро ҷасара тарқ қарданд.

Бинобар решаҳои амиқи ҳатароғарии оппозитсия ба тақдири ин миллат, **дар бораи банди қоруми хиёнатҳои оппозитсия, ки монеаи соҳтмони НБО «Рогун» буд, дида меғузарем.**

Сараввал, оппозитсия дарк кардааст, ки бо сохтмони НБО «Рогун», бозгашти онҳо аз мулки гурбат, ки дар он ҷо аз 15 нафар зиёд нестанд ва ҳама ба қулӣ иғовагаранд, сипари ҷиддӣ гузошта мешавад ва мардум худ довталабона муҳолифи ақидаҳои ҷазмбаваронаи онҳо мегардад, ки ин ақида то имрӯз иборат буд танҳо аз як даъво: барк нест.

Ҳоло ки истиклоли энергетикӣи Тоҷикистон бо обилаи дасти қорғар ва мудирияти волои давлатмардони тоҷик бино меёбад, асосе, далеле, ҳасе ва санге барои пойгоҳи эътирозӣ, ки ҳоси муҳолифмашрабон аст, дигар пайдо намешавад. Ба ибораи дигар, оппозитсияи ҳамеша муҳочир риторикаи танкидии ҳудро ба ғӯр мебарад ва Нурулло Қурбоновҳо, ки фаровардаи торикӣҳои оппозитсия ҳастанд, ҷойгоҳашон таххонаҳои кишварҳои гадопарвар аст. Зеро, «Гадо, ки аз як дар гузашт, шарми рӯяш мепарад».

«Рогун» нанги тоҷик аст, ки мардумро барои яқумра бо барк таъмин хоҳад кард. Хушбахтона ҷойгоҳи оппозитсияи душманпарвар аз ин ба баъд дар ҷомеаи тоҷик доим ҳолӣ хоҳад монд.

Ҳамин тариқ мо бо Фурқат Олимов ҳамфикрем, ки тахлили фаъолияти се даҳаи оппозитсия дар дохил ва берун нишон медиҳад, ки онҳо ба таври ноҳудогоҳ бар зидди лоиҳаҳои сарнавиштсозӣ миллатанд, зеро ҳӯӣи гуломӣ ва бардапарварӣ ҷунон дар зехнашон нақш бастааст, ки меҳоханд ҳама ба мисли онҳо бардаву гулом бошанд.

Фарҳод Қалонов, таҳлилгар